

dermed, vilde jeg dog ikke kunne slutte mig til disse Mænds Betragtning, thi man maa jo bestandig huske paa, at den Lov, vi leve under, og som vor Hærs Mandskab er underkastet, er i mange Punkter værre og strengere end den, der her foreslaas. Det har glædet mig, at det ærede Medlem, der har været Ordfører for Forslagsstillerne (Hoffen), idag saa tydelig har sammenstillet Tilstanden under den gamle Lov og Tilstanden under den nye Lov, thi det er for mig, som ikke ønsker at tage andre Hensyn end til Sagen selv, af megen Betydning med Hensyn til den Maade, hvorpaa jeg vil stille mig dertil. Han har jo nøie fremstillet ikke blot Tilstanden under den nugældende Lov, men ogsaa de Tilstande, der vilde være fremkomne, hvis de Forslag om Forandringer i den, som tidligere have været fremme, vare blevne vedtagne, og tillige, hvorledes Tilstanden vil blive, hvis det Forslag, der foreligger, bliver til Lov, og jeg kan da ikke negte, at Rottingslag i den Udstrækning, hvori de nu kunne gives, Krumslutning og Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse med Ret for en Underbefalingsmand til at kunne tildele den Paagældende efter Behag 15 Rottingslag (Modsigelse) — ja, en saadan Ret var der dog for en Sekondlieutenants Vedkommende, saavidt jeg opfattede den ærede Ordfører rigtig — det er Straffe, som jeg i høi Grad maa være imod. Naar der altsaa gives et Midde til at blive fri for disse store Straffe: indtil 150 Rottingslag, Krumslutning og Nedsettelse i de Meniges 2den Klasse, saa er det et stort Fremskridt med Hensyn til Humaniteten overfor dem, der skulle leve under Loven. Men det har forundret mig noget, at man i det Sele skal have det meget lange Register af Straffe, som findes i denne Lov; thi, selv med de Nedsettelser, som herved ske, forekommer det mig, at overfor Hæren, som man maa tænke sig, at den maa være, naar den almindelige Børnepligt er indført, er det forunderligt, at der skal være en saadan Mangfoldighed af Straffe. Efter min Mening skulde man sørge for ved Lovgivning, at Hæren kom til at bestaa af honnette Folk, og jeg er af den Mening, at det vil være nok — naar jeg undtager saadanne Tilfælde, hvor det er nødvendigt med Vold at drive Folk tilbage — at notere en Mand, der har gjort sig skyldig i noget Uværdigt, lade det blive bekendt for hans Korps ved offentlig Bekjendtgørelse, og dersom han gjorde det f. Ex. 3 Gange, saa ud med ham af Hæren, som kun skal bestaa af honnette Folk, og lad ham saa komme et Sted hen, hvor han bliver behandlet som en Kanaille, saaledes som han trænger til! Det, mener jeg, er det Rigtige; thi det er ingen Spøg, at man lader Kanaille være Medlemmer af den væbnede Magt. Hvad kan der ikke ske for Misbrug fra den Slags Folk, for ikke

at tale om, hvor modbydeligt det maa være for honnette Folk at skulle være underkastede den Ubehagelighed at skulle være sammen med saadanne Folk som Ligemænd i Række og Sele. Dette er jo imidlertid Noget, som der intet Forslag foreligger om, og som det ikke kan nytte at tale videre om her, men jeg har dog ønsket at sige, hvad jeg betragtede som ønskeligt med Hensyn til Straffeloven, idet jeg kun vil have, at disse Straffe ikke skulle kunne komme til Anvendelse paa Noget, saalænge han er Medlem af Hæren, men først naar han er udstødt af den som uværdig til at være blandt dem, der skulle forsvare Fædrelandet, og hvem Borgernes Sikkerhed i mangfoldige Tilfælde er betroet. Naar jeg altsaa nu har spurgt mig selv, hvorledes jeg skulde stille mig til dette Lovforslag, naar vi skulle til endelig at sige Ja eller Nei dertil, saa har jeg dog troet, at, da denne Lov er mindre slem end den nuværende, er der Grund til at ønske, at den maa komme til at gælde, indtil vi kunne faae noget Bedre. Nu kunde jeg tænke mig, at den varme Opposition, der har været, kunde ogsaa have en anden Grund. Det kunde nemlig være den, at man ikke vilde gaa til en Reform som denne, der ikke gaar vidt nok, fordi man havde Haab om, at man, naar man ventede lidt, kunde faae Noget, der var mere efter Ens Hoved, faae Noget, som man ønskede; men der vil jeg dog tillade mig at spørge: Hvilke ere Udsigterne til, at vi snart kunne faae Reformen, som Demokratiet kunde ønske sig enten paa dette, eller, jeg kan sige, paa nogetsholest andet Omraade? Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at Ministeriet Estrup havde været mildere end det, der havde fremstillet dette Lovforslag; men jeg vil tillade mig at spørge: Kan denne Lov blive til Lov under Ministeriet Estrup? Og dersom Ministeriet Estrup er mildere stemt, hvorfor skulde det saa ikke vise sin Mildhed, naar Loven gaar videre, saaledes at Loven kunde faae de fornødne Rettelser i det, der maatte stride mod Ministeriet Estrups Sjerte. Jeg kan ikke tænke mig Andet, end at Ministeriet i saa Fald maatte gjøre dette. Nei, det er Ministeriet Estrup, vi have endnu, og altsaa er det Ministeriet Estrup, der til Syvende og Sidst kommer til at raade over, om Loven kommer ud eller ikke, og det kan gjøre al mulig Mildhed gjældende, som det maa ønske, og skulde det vise sig, at de nuværende Forslagsstillere virkelig skulle have været for strenge, hvorfor skulde Ministeriet Estrup saa ikke indtage en saa behagelig Stilling, som det vilde være at kunne optræde som den, der giver Vinbring i de Straffe, som det nu foreliggende Forslag i sin Haardhed har foreslaaet? Jeg kan slet ikke tænke mig, at der er nogen synderlig Udsigt til, at vi kunne faae Reformen af anden Art end den, Ministeriet